

Sygn. akt II K 541/18

PO I Ds. 2.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 27 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Roman Chorab

Protokolant Joanna Gawel – Wojciechowska

przy udziale Prokuratora Dariusza Skowron

po rozpoznaniu w dniach 19 lutego 2019 roku; 9 kwietnia 2019 roku; 21 maja 2019 roku; 25 czerwca 2019 roku i 20 sierpnia 2019 roku

sprawy:

C. K. (1)

ur. (...) w M.

s. F. G. i M. z d. K.,

oskarżonego o to, że:

dnia 25 stycznia 2018r. w M., w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy (...), zajmując lokal mieszkalny numer (...) nie wyposażony we właściwą wentylację zgodnie rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowania (...) działając nieumyślnie, poprzez nieprawidłowe połączenie butli zawierającej gaz płynny propanowy z reduktorem, zasilającej kuchenkę czteropalmikową TYP (...) MODEL (...), spowodował rozszczelnienie instalacji gazowej, wyciek gazu, a następnie spowodował zdarzenie zagrażające życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach mające postać eksplozji materiałów łatwopalnych w postaci gazu gaz płynnego zainicjowany zapaleniem papierosa, w wyniku czego obrażeń ciał doznali: P. K. urazu lekkiego stopnia łokcia prawego, I. K. i M. K. (1) ran tłuczonych skóry owłosionej głowy, A. D. (1) lekkiego urazu głowy skutkującego rozstrojem ich zdrowia na okres poniżej dni siedmiu, K. C. (1) głuchoty lewostronnej po urazie akustyczno – ciśnieniowym, zaś J. K. ran tłuczonych głowy, rozległej rany szarpanej ramienia, łokcia i przedramienia prawego i S. M. (1) urazu głowy lekkiego stopnia z chwilową utratą przytomności, oparzeń I i II stopnia powłok głowy, szyi i obu rąk, skutkujących naruszeniem czynności narządów ich ciała oraz rozstrojem zdrowia na okres powyżej dni siedmiu, całkowitemu zniszczeniu uległ wskazany budynek, a uszkodzone zostały sąsiednie nieruchomości, czym działał na szkodę wymienionych oraz Z. G., J. G., P. G., K. C. (2), W. T. (1), Z. K., JanuszaHutnika, A. Ć., D. S., A. U., Z. O., P. i M. B. (1), M. N., R. T., A. T. (1) oraz Gminy M., powodując łącznie straty w mieniu wskazanych osób i Gminy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 987 000,00 zł.

tj. o czyn z art. 163 § 1 pkt 3 i § 2 k.k. i art. 157 § 1 i 3 k.k. i art. 157 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. oskarżonego **C. K. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 163 § 1 pkt 3 i § 2 k.k. i art. 157 § 1 i 3 k.k. i art. 157 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 163 § 1 pkt. 3 i § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **C. K. (1)** obowiązek naprawienia wyrządzonej szkody przez zapłatę kwoty 821.266,47 złotych na rzecz pokrzywdzonego Gminy M., a na rzecz pokrzywdzonych Z. G. i pokrzywdzonej A. D. (1) kwot po 20.000 zł tytułem częściowego obowiązku naprawienia szkody;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. R. kwotę 672 złotych tytułem obrony z urzędu oskarżonego C. K. (1), oraz dalszą kwotę 154,56 złotych tytułem podatku VAT;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **C. K. (1)** kwotę 1.512 złotych na rzecz oskarżyciela posiłkowego Gminy M. tytułem poniesionych przez nią kosztów procesu;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **C. K. (1)** w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 17.125, 30 złotych a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 300 złotych.

Sygn. akt. II K 541/18

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

C. K. (1) jest obecnie (...) letnim stałym mieszkańcem M.. Emerytem utrzymującym się ze świadczenia w wysokości 2200 zł - po potrąceniach komorniczych pozostaje mu około 450 złotych. Obecnie zamieszkującym pod adresem Al. (...), (...)-(...) M..

(**dowód:** dane osobowe oskarżonego C. K. (1) – k.576, 927)

Kamienica położona w M. na ul. (...) jest budynkiem murowanym, pięciokondygnacyjnym z dachem jednospadowym pokrytym papą i dachówką. Nieruchomość posadowiona jest równolegle do drogi biegnącej ul. (...) posiada wejście do wnętrza budynku od ulicy (...).

(**dowód:** protokół oględzin mieszkania objętego działaniem wybuchu – k. 18-20;).

Lokale znajdujące się w kamienicy to własność Gminy. Jedynie 6 lokali było na podstawie umowy sprzedaży nabyte przez W. T. (1), Z. O., D. S., P. B. (1), C. K. (1), J. K..

J. H., A. Ć., A. U., M. N., Z. G., A. D. (1), R. T., A. T. (2) wynajmowali mieszkania, które były własnością Gminy M..

(**dowód:** lista właścicieli lokali uszkodzonych podczas katastrofy – k. 637; informacja z rejestru – k. 158; wypis z księgi wieczystej nr (...)

(dot. własności C. K. – k. 168; informacja z rejestru – k. 171; wypis z księgi wieczystej nr (...) (dot. własności W. T. (1))- k. 181; wypis z księgi wieczystej nr (...) (dot. własności D. S.)- k. 186; wypis z księgi wieczystej nr (...) (dot. własności Gminy M.)- k. 189-193, 197-198, 213-215 Informacja z rejestru – k. 209; wypis z księgi wieczystej nr (...) (dot. własności P. i M. B.- k. 224; wypis z księgi wieczystej nr (...) (dot. własności Z i E. O. – k. 243; lista osób zamieszkujących w kamienicy objętej wybuchem – k. 152-156).

C. K. (1) i S. M. (1) od około tygodnia przed dniem 25 stycznia 2018 roku wspólnie zamieszkiwali w kamienicy w M. przy ulicy (...) w mieszkaniu nr (...) będącym własnością C. K. (1). Mieszkanie znajduje się na pierwszym piętrze kamienicy i składa się z trzech pomieszczeń. Kuchni, łazienki i pokoju. Kuchnia jest pomieszczeniem przechodnim, przez którą przechodzi się aby dostać się do pokoju.

(**dowód:** protokół oględzin miejsca zdarzenia – k. 18-20; częściowo zeznania świadka S. M. (1) k.- 84v-85)

W miejscu zamieszkania - C. K. (1) uznawany jest za osobę znacznie nadużywającą alkoholu. W jego mieszkaniu praktycznie codziennie urządzone były spotkania osób o ujemnej opinii społecznej , również nadużywających

alkoholu , które sprowadzały się wprost do codziennych libacji alkoholowych. Sąsiedzi składali skargi na nieprawidłowe zachowanie sąsiada i nadużywanie przez niego i jego gości alkoholu - do (...) M..

(dowód: zeznania świadka A. D. (1) – k. 41, 930v; zeznania świadka J. W. – k. 53; zeznania świadka K. P. (1) – k. 104; zeznania świadka K. L. – k. 410)

W dniu 24 stycznia 2019 roku we wskazanym wyżej mieszkaniu C. K. (1), S. M. (1), M. K. (2), J. C. i K. P. (1) , jak to było w codziennym zwyczaju , spożywali alkohol.

(dowód: zeznania świadka M. K. (2) – k. 543; zeznania świadka K. P. (1) – k. 104, częściowo ; zeznania świadka J. C. – k. 332).

Następnie C. K. (1) i K. P. (1) w tym samym dniu tj. 24 stycznia 2018 roku udali się do M. P., celem zakupu nowej butli gazowej. Po powrocie C. K. (1) i S. M. (1) w mieszkaniu w dalszym ciągu przebywali K. P. (1), M. K. (2) i J. C.. J. C. jako pierwszy opuścił mieszkanie oskarżonego C. K. (1). W godzinach wieczornych mieszkanie to opuścili K. P. (1), M. K. (2) (pozostający w konkubinacie) i wrócili do swojego mieszkania, a do mieszkania oskarżonego C. K. (1) przyszedł po raz kolejny J. C. celem przyniesienia S. M. (1) ubrań roboczych, których ten miał używać podczas pracy za granicą, którą wspólnie planowali. Został wówczas zaproszony do ich mieszkania i wspólnie spożywali alkohol w postaci wódki. J. C. wrócił do swojego mieszkania po około 3 godzinach.

(**dowód:** zeznania świadka K. P. (1)- k. 104-105, 951v ; zeznania świadka M. P. – k. 336 ; zeznania świadka M. K. (2) – k. 543 ; zeznania świadka R. S. – k. 100v ; zeznania świadka J. C. – k. 332).

Kolejnego dnia tj. 25 stycznia 2019 roku oskarżony C. K. (1) udał się do sklepu spożywczego po zakupy na śniadanie i piwo. Po powrocie do domu rozpoczął podłączanie butli z gazem.

(**dowód:** częściowo zeznania świadka S. M. (1) – k. 84-87; zeznania świadka M. N. - k. 12).

Butla, którą oskarżony C. K. (1) podłączał, to butla gazowa koloru niebieskiego, której dystrybutorem jest firma (...). W dniu zakupu i dostarczenia jej do mieszkania oskarżonego C. K. (1) była ona w sposób prawidłowy zabezpieczona i nie posiadała śladów uszkodzeń. Zawór był prawidłowo zalakowany i była ona w pełni sprawna technicznie.

(**dowód:** zeznania świadka K. P. (1) – k. 104 ; zeznania świadka K. P. (2) – k. 341; zeznania świadka Z. P. – k. 90 ; opinie biegłego z zakresu użytkowania gazu przewodowego – k. 245-285,k. 664-672 , k. 646-659).

Kuchenka gazowa do, której oskarżony C. K. (1) podłączał butle gazową to kuchenka 4 – palnikowa z piekarnikiem marki (...) typu 508 GE1 MODEL (...). Kuchenka była nowa, kupiona kilka miesięcy wcześniej. Wszelkie elementy kuchenki gazowej w dniu zdarzenia były szczelne. Także reduktor i wąż niezbędne do podłączenia butli gazowej do kuchenki oraz ich wzajemne połączenia były w dniu zdarzenia szczelne.

(**dowód:** częściowo zeznania świadka S. M. (1) – k. 84-87; opinia uzupełniająca biegłego z zakresu użytkowania gazu przewodowego – k. 646-659).

Oskarżony C. K. (1) miał problem z podłączeniem butli gazowej. Nie mógł odkręcić zaworu w butli i prawidłowo podłączyć do niej węża. Za pomocą metalowego przedmiotu stukał w butle celem jej podłączenia. Oskarżony C. K. (1) podłączał butle około kilku minut i mimo problemów podłączył ją i wrócił do pokoju do S. M. (2), który oglądał telewizję. Wspólnie wówczas byli pod wpływem alkoholu i w dalszym ciągu pili alkohol w postaci wódki , którą jeszcze w godzinach rannych przyniósł K. P. (1) , który jednak po chwili opuścił to mieszkanie.

(**dowód:** zeznania świadka S. M. (1) – k.84-87; zeznania świadka A. D. (1) – k. 42; zeznania świadka K. P. (1)- k. 104-105, 951v ; protokół badania stanu trzeźwości oskarżonego C. K. – k. 32; sprawozdanie nr H-V-AL.-5480-386/18/MB – k.759).

Oskarżony C. K. (1) w żaden sposób nie sprawdził szczelności podłączenia butli gazowej, którego dokonał. W sposób nieprawidłowy podłączył butlę z gazem do kuchenki czym spowodował rozszczelnienie instalacji gazowej, wyciek gazu. Gaz był wyczuwalny na klatce schodowej poniżej mieszkania oskarżonego C. K. (1).

(**dowód:** zeznania świadka S. M. (1) – k.84-87; zeznania świadka E. D. – k. 37, 931, opinia biegłego z zakresu użytkowania gazu przewodowego – k. 245-285, k. 664-672, k. 646-659).

Po zjedzeniu śniadania i wypiciu zakupionego alkoholu, C. K. (1) i S. M. (1) przesiadli się na fotele i w dalszym ciągu rozmawiali i oglądali telewizję. Po około 30 minutach tj. około godziny 12:45 oskarżony C. K. (1) wyciągnął papierosa i zapalniczkę. W momencie gdy zapalił zapalniczkę nastąpiła eksplozja gazu płynnego wydobywającego się z nieszczelnie podłączonej butli gazowej.

(**dowód:** zeznania świadka S. M. (1) – k.84-87).

Bezpośrednią przyczyną eksplozji była nieprawidłowo przeprowadzona procedura wymiany i podłączenia do kuchenki butli, w wyniku czego instalacja gazowa nie była szczelna i gaz ulatniał się.

(**dowód:** opinia biegłego z zakresu użytkowania gazu przewodowego – k. 245-285, 664-672, 646-659).

W wyniku eksplozji obrażeń ciała doznali: A. D. (1) i troje jej małoletnich dzieci P. K., M. K. (1) i I. K., J. K., S. M. (1), K. C. (1) i C. K. (1).

Małoletni P. K. doznał stłuczenia łokcia prawego, małoletnia I. K. rany tłuczonej głowy, małoletnia M. K. (1) rany tłuczonej głowy. Ich matka A. D. (1) doznała stłuczenia głowy. Nadto u J. K. w wyniku eksplozji rozpoznano ranę tłuczoną głowy, ranę szarpaną ramienia i przedramienia prawego. K. C. (1) w wyniku fali uderzeniowej po urazie akustyczno - ciśnieniowym doznał nagłej głuchoty lewostronnej. Natomiast S. M. (1) będący bezpośrednio w mieszkaniu w którym doszło do wybuchu doznał oparzeń termicznych I i II stopnia głowy oraz obu rąk. Oceniono oparzenia na poziomie 4 % ciała. Ponadto oskarżony C. K. (1) doznał oparzeń termicznych II i III stopnia rąk, oparzeń termicznych II stopnia przedramion, oparzenia termicznego II stopnia głowy, oparzenia termiczne objęły 11 % powierzchni ciała oskarżonego C. K. (1).

Obrażenia ciała J. K., K. C. (1), S. M. (1) oraz oskarżonego C. K. (1) skutkowały naruszeniem czynności ich ciała na okres powyżej 7 dni, natomiast pozostałych wyżej wymienionych pokrzywdzonych na okres poniżej dni siedmiu.

(**dowód:** opinia sądowno lekarska – k. 553-557).

Nadto całkowitemu zniszczeniu uległa budynek położony w M. na ulicy (...).

Nadto w wyniku wybuchu gazu szkodę ponieśli Z. G., J. G., P. G., K. C. (1), W. T. (2), Z. K.

Szkody powstały również u J. H., A. Ć., D. S., A. U., Z. O., P. i M. B. (1), M. N., R. T., A. T. (1) i Gminy M..

(**dowód:** zeznania świadka A. D. (2) – k. 41-43; zeznania świadka J. G. – k. 350v-351; zeznania świadka K. C. (1) – k. 345v; zeznania świadka Z. K. – k. 448; zeznania świadka J. H. – k. 532; zeznania świadka A. Ć. – k. 509-510; zeznania świadka A. U. – k. 403; zeznania świadka – Z. O. – k. 25v-26, 718-720; zeznania świadka P. O. – k. 713; zeznania świadka M. B. (1) – k. 726; zeznania świadka P. B. (2) – k. 526; zeznania świadka A. T. (1) – k. 698; zeznania świadka R. T. – k. 705)

Po przeprowadzeniu badania stanu trzeźwości oskarżonego C. K. (1) o godzinie 16:28 , oraz kolejno o godzinie 16:53 w wydechanym powietrzu posiadał on odpowiednio 0,65mg/l i 0,66 mg/l. Natomiast z badania próbki krwi pobranej od oskarżonego C. K. (1) w dniu 25 stycznia 2018 roku o godzinie 17:20 wynika, że w analizowanej próbce stwierdzono 1,5 % alkoholu etylowego.

(**dowód:** protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu – k. 32; sprawozdanie nr H-V-AL.-5480-386/18/MB – k.759).

Oskarżony C. K. (1) przesłuchiwany po raz pierwszy w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu. Przyznał, że butlę kupił wraz z K. P. (1) lecz podał, że on tej butli nie podłączał a jedynie, że był w kuchni i naprawiał drzwiczki od szafki. Jak podał butla stała wówczas niepodłączona w kuchni. Gdy wstał aby zapalić światło, nastąpiła eksplozja. Podał, że nie jest prawdą to co zeznał świadek M.. Oskarżony C. K. (1) podał, że butla sama eksplodowała i on jej nie podłączał. (k. 576-579)

Przesłuchiwany po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym podtrzymał swoje pierwsze wyjaśnienia i nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Nadto podał, że nie nadużywa alkoholu i że pije około 4 piw co drugi dzień. (k. 686)

Przesłuchiwany bezpośrednio przed Sądem wyjaśnił, że odczytane mu protokoły z przesłuchań go w postępowaniu przygotowawczym to nie są jego słowa i nie przypomina sobie aby takie wyjaśnienia składał. Wskazał, że w czasie wybuchu wyleciał on z mieszkania i dopiero wówczas zapalił papierosa. Nadto podał, że wypił w tym dniu, przed wybuchem jedynie pół piwa i nie robił nic do tego czasu poza naprawą szafki. Podał, że w czasie wybuchu był w kuchni. (k. 927v)

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego C. K. (1) wskazać należy, że Sąd ocenił je jako w całości niewiarygodne. Przemawiało bowiem za tym w pierwszej kolejności to, że oskarżony C. K. nie potrafił obrać jednolitej linii obrony i wyjaśniał w odmienny sposób. Początkowo wyjaśniał, że gdy włączył światło w kuchni nastąpił wybuch, a butla wówczas nie była podłączana. Wówczas wyjaśnił, że był w kuchni i naprawiał drzwi do szafki. Przed Sądem jednak podał, że podpisał protokół tylko dlatego, że prokurator go o to prosił i, że nie pamięta aby składał wyjaśnienia takiej treści.

Raz podawał, że wybiegł z budynku po wybuchu następnie, że „wyleciał” z niego podczas wybuchu. Podczas pierwszego przesłuchania wskazał, że w dzień wybuchu wypił rano jedno piwo (k. 577). Bezpośrednio przed Sądem wyjaśnił, że wypił pół piwa resztę zostawił sobie na wieczór. (k. 927v). Jego wyjaśnienia nie są ze sobą zbieżne. Co więcej za niewiarygodnością wyjaśnień oskarżonego C. K. (1) przemawia chociażby fakt, że zgodnie z badaniami jego stanu trzeźwości kilka godzin po wybuchu stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wzrastało i jeszcze o godzinie 17:20 wynosiło 1,5 ‰ alkoholu. Co świadczy o tym, że oskarżony C. K. (1) przed samym wybuchem wypił stosunkowo dużą ilość alkoholu o czym świadczy tendencja wzrostowa stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Nadto biegły bez wątplenia wskazał, że to nieprawidłowo przeprowadzony proces podłączenia butli spowodował eksplozję, gdyż butla zakupiona przez oskarżonego była sprawna oraz wszystkie inne elementy kuchenki gazowej oraz butli wykazywały szczelność nawet po wybuchu. Wyjaśnienia oskarżonego C. K. (4), aby butla sama wybuchała są wręcz niemożliwe i nie znajdują potwierdzenie z pozostałym zebrany w sprawie materiale dowodowym. Podczas wybuchu w mieszkaniu oskarżonego C. K. przebywał jedynie on i świadek S. M. (1), który jednoznacznie wskazał, że to oskarżony C. K. około 30 minut przed wybuchem podłączał butle, a następnie zapalił papierosa i wówczas nastąpiła eksplozja.

Zeznania świadka S. M. (1) Sąd uznał za wiarygodne w części, wskazać jednak należy, że do oceny tych wyjaśnień Sąd podszedł z dużą dozą ostrożności. Świadek S. M. (1) przesłuchiwany dzień po zdarzeniu, zdaniem Sądu zeznawał zgodnie z prawdą, gdyż w tym czasie nie mógł on mieć bezpośredniego kontaktu z oskarżonym C. K. (który mógłby wpływać na jego zeznania) i wówczas nie posiadał on wiedzy, że w ten sposób mógłby oskarżonemu C. K. zaszkodzić.

Nadto nie sposób nie zauważyć , że zeznania składane przez świadków bezpośrednio po zdarzeniu cechują się spontanicznością , gdyż zeznające osoby nie mają jeszcze czasu na różne przemyślenia , choćby to jakie mogą być konsekwencje ich zeznań. Stąd też , Sąd co do zasady dał wiarę tym zeznaniom.

Co do zeznań złożonych przez świadka S. M. (1)

w postępowaniu przygotowawczym w dniu 19 września 2018 roku Sąd jedynie w części przypisał im walor wiarygodności. Świadek podtrzymał wówczas co do zasady swoje poprzednie zeznania i nadto zeznał, że butla zakupiona została w dzień wybuchu , a on i oskarżony C. K. dnia poprzedniego wieczorem oraz w dzień wybuchu rano nie spożywali alkoholu. Podał, że świadkowie zeznający na te okoliczność zeznają nieprawdę. Podczas przesłuchania bezpośrednio przed Sądem S. M. (1) podał, że pierwsze przesłuchanie to nie są jego zeznania , lecz potwierdził, że na protokole widnieje jego podpis. Podał, że tego dnia nie był w stanie zeznawać z uwagi na stan zdrowia po wybuchu, lecz funkcjonariusze mimo to przeprowadzili tę czynność. Podtrzymał zeznania złożone przed Prokuratorem. Zdaniem Sądu , jedynie pierwsze zeznania świadka S. M. (1) polegały na prawdzie, gdyż wówczas nie miał on świadomości , że odpowiedzialność karna może obciążać jego znajomego C. K. (1) i zeznawał zgodnie z prawdą. Jego zeznania z dnia 26 stycznia 2018 roku tworzą część stanu faktycznego dot. okoliczności nastąpienia wybuchu bezpośrednio przed nim. Po przeanalizowaniu materiału dowodowego w niniejszej sprawie , biegły w swojej opinii wskazał, że przy nieprawidłowo podłączonej butli gazowej stężenie gazu stopniowo wzrasta. Gaz jest cięższy od powietrza więc opada ku dołowi a dopiero gdy go przybywa unosi się on do poziomu np. zapalenia zapalniczki celem podpalenia papierosa. Nawet w sytuacji gdy oskarżony C. K. (1) i świadek S. M. (1) zaraz po podłączeniu butli , także odpalili zapalniczkę to jeszcze wówczas stężenie gazu nie było na tyle wysokie aby doszło do wybuchu bądź jego poziom nie osiągnął jeszcze wysokości zapalanej zapalniczki.

Jak wynika z zeznań świadka S. M. – oskarżony C. K. (1) wrócił z kuchni do pokoju zapalił papierosa, i kolejnego po około 30 minutach i wtedy nastąpił wybuch. Zeznania te korelują z wnioskami biegłego z zakresu użytkowania gazu przewodowego i wskazują na duże prawdopodobieństwo graniczące z pewnością właśnie takiego działania oskarżonego C. K..

Sąd co do zasady nie dał wiary zeznaniom M. K. (2) oraz J. C. ponadto to, że dnia poprzedzającego wybuch w mieszkaniu oskarżonego C. K. spożywali znaczne ilości alkoholu. Co do tego, że oskarżony C. K. spożywał alkohol w znacznych ilościach dzień przed wybuchem oraz w dniu wybuchu rano nie budzi wątpliwości Sądu gdyż świadczą o tym przeprowadzone badania stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżonego C. K. oraz badania jego krwi. Sąd co do zasady nie dał wiary tym świadkom, gdyż w dzień przed wybuchem spożywali oni znaczne ilości alkoholu i ich zeznania z tego powodu nie są zdaniem Sądu wiarygodne. Byli oni w takim stanie upojenia alkoholowego, że obudził ich dopiero wybuch dnia kolejnego mający miejsce około godziny 12:45.

Sąd uznał jako wiarygodne zeznania świadka K. P. (1), gdyż korelowały one z zeznaniami pozostałych świadków w niniejszej sprawie a także z dowodami z dokumentów. Sąd z uwagi na zeznania świadka K. P. (1) i R. S., M. P. ustalił, że butla gazowa zakupiona została dzień przed wybuchem , a nie w dniu wybuchu jak wskazywał świadek S. M. (1). Świadek M. P., która sprzedawała oskarżonemu C. K. (1) i K. P. (1) butle , także zeznała iż miało to miejsce w dniu 24 stycznia 2018 roku. Powyższe potwierdzała również świadek R. S., która widziała niosących butle, gdyż w czasie gdy przyszli oni ją zakupić była wraz z M. P. w kwaciarni. Sąd jako wiarygodne uznał zeznania wszystkich wymienionych powyżej świadków.

Zeznania świadka K. P. (2), który prowadzi działalność gospodarczą polegającą na dostawie gazu propan-butan oraz świadka J. W. – kierownika działu administracji w (...) w M. Sąd ocenił jako polegające na prawdzie. Ich zeznania znalazły odzwierciedlenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym. K. P. (1) kupujący butle wraz z oskarżonym czy sprzedająca ją M. P. nie zauważyli aby różniła się ona od pozostałych, posiadała plombę na zaworze, dlatego też stan techniczny butli gazowej nie budził ich wątpliwości oraz wątpliwości Sądu w toku postępowania. W odniesieniu do J. W. zeznawał on na okoliczność strat poniesionych przez Gminę M. w wyniku wybuchu i nadto podał, że wpływały skargi mieszkańców na oskarżonego C. K. (1) z uwagi na jego nałóg alkoholowy.

Jako polegające na prawdzie , Sąd ocenił także zeznania świadków: H. T., A. D. (1) (za wyjątkiem wysokości poniesionych szkód), J. K., M. N., K. L., E. D., Z. P., Z. O., R. M., K. C. (1), J. G., A. U., N. K., N. P., S. S., K. K., Z. K., W. K., A. Ć., M. B. (3), J. H., I. S., A. T. (1), R. T., P. O., P. B. (2) i M. O.. Wyżej wskazane osoby nie знаły jednak okoliczności powstania wybuchu , a zeznawały jedynie na okoliczność skutków jakie spowodowane zostały wybuchem.

Sąd dał wiarę dowodom w postaci informacji z Krajowego Rejestru Karnego, protokołów oględzin miejsca, protokołu badania trzeźwości oskarżonego C. K. (1) i sprawozdania z badania jego trzeźwości, dokumentacji fotograficznej, pisma Gminy M. wraz z załącznikami , albowiem ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu , oraz żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd nie znalazł także podstaw do tego aby zakwestionować opinie biegłych, czy to z zakresu medycyny sądowej czy z zakresu gazu przewodowego , a także ekspertyzy z obrazowania 3D. Żadna ze stron nie kwestionowała ich prawidłowości , a w ocenie Sądu sporządzone zostały one w sposób sumienny i końcowe wnioski biegli wyciągnęli w sposób logiczny, klarowny i niezbędny dla wydania rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu.

Reasumując oskarżony C. K. (1) jak wskazał materiał dowodowy wielokrotnie wymieniał uprzednio butle gazowe, czego nikt nie kwestionował. Zebrany w sprawie materiał dowodowy , w szczególności zeznania świadka S. M. (1), dowody świadczące o wysokim stężeniu alkoholu we krwi oskarżonego C. K. oraz opinie biegłego z zakresu gazu przewodowego świadczą jednak o tym, że to właśnie oskarżony C. K. , tym razem w nieprawidłowy sposób dokonał podłączenia butli, co zwracając uwagę na stopień jego upojenia alkoholowego mogło umknąć jego uwadze. Nadto jakiś czas przed wybuchem w mieszkaniu był jedynie oskarżony C. K. i świadek S. M. (1), który podczas pierwszego przesłuchania podał, że oskarżony C. K. miał trudności z zamontowaniem butli gazowej , lecz udało mi się ją jednak podłączyć. Nadto wyjaśnienia oskarżonego C. K. aby butla sama wybuchła w momencie gdy ten naprawiał szafkę gdy włączył światło jest zupełnie nieprawdopodobna i niemożliwa , a jedynie hipotetyczna – stanowiąca tylko i wyłącznie linię obrony oskarżonego C. K. (1).

Zgodnie z treścią przepisu art. 163 § 1 pkt 3 k.k. „kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób ,albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać eksplozji materiałów wybuchowych lub łatwopalnych albo innego gwałtownego wyzwolenia energii, rozprzestrzeniania się substancji trujących, duszących lub parzących podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat.” Zgodnie z art. 163 § 2 kk. „jeżeli sprawca działa nieumyślnie podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”.

Odpowiednio art. 157 § 1 k.k. stanowi – „kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, inny niż w art. 156 § 1 k.k. podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.” Zgodnie z treścią § 2 cytowanego przepisu jeżeli naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwają nie dłużej niż 7 dni podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. A zgodnie z § 3 jeżeli sprawca działa nieumyślnie podlega karze grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku.

Oskarżony C. K. (1) swoim działaniem wypełnił znamiona czynu określonego w akcie oskarżenia w ten sposób , że:

w dnia 25 stycznia 2018r. w M., w budynku mieszkalnym wielorodzinnym usytuowanym przy ulicy (...), zajmując lokal mieszkalny numer (...) nie wyposażony we właściwą wentylację zgodnie rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowania (Dz.U. 2015.1422 j.t. ze. zm.) działając nieumyślnie, poprzez nieprawidłowe połączenie butli zawierającej gaz płynny propanowy z reduktorem, zasilającej kuchenkę czteropalnikową TYP (...) MODEL (...), spowodował rozszczelnienie instalacji gazowej, wyciek gazu, a następnie sprowadził zdarzenie zagrażające życiu i zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach mające postać eksplozji materiałów łatwopalnych w postaci gazu płynnego zainicjowany zapaleniem papierosa, w wyniku czego obrażeń ciał doznali: P. K. urazu lekkiego stopnia łokcia prawego, I. K. i M. K. (1) ran tłuczonych skóry owłosionej głowy, A. D. (1) lekkiego urazu głowy skutkującego rozstrojem ich zdrowia na okres poniżej dni siedmiu, K. C. (1) głuchoty lewostronnej po urazie akustyczno – ciśnieniowym, zaś J. K. ran tłuczonych głowy, rozległej rany szarpanej ramienia, łokcia i przedramienia prawego i S. M. (1) urazu głowy lekkiego

stopnia z chwilową utratą przytomności, oparzeń I i II stopnia powłok głowy, szyi i obu rąk, skutkujących naruszeniem czynności narządów ich ciała oraz rozstrojem zdrowia na okres powyżej dni siedmiu, całkowitemu zniszczeniu uległ wskazany budynek, a uszkodzone zostały sąsiednie nieruchomości, czym działał na szkodę wymienionych oraz Z. G., J. G., P. G., K. C. (2), W. T. (1), Z. K., J. H., A. Ć., D. S., A. U., Z. O., P. i M. B. (1), M. N., R. T., A. T. (1) oraz Gminy M., powodując łącznie straty w mieniu wskazanych osób i Gminy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 987 000,00 zł.

Kwalifikacja tego czynu nie budziła wątpliwości Sądu, ani nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Wybuch gazu propan – butan bez wątpienia stanowi zagrożenie życia lub zdrowia wielu osób albo mienia w mienia wielkich rozmiarów. Nie budzi wątpliwości Sądu także fakt, iż oskarżony C. K. (1) działał nieumyślnie, nie planował on bowiem wybuchu, a doszło do niego z uwagi na niezachowanie ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo, że możliwość takiego zdarzenia oskarżony C. K. (1) co najmniej mógł przewidzieć. Okolicznością taką był fakt, że po pierwsze miał on problem z podłączeniem wskazanej butli, a zatem po jej podłączeniu winien sprawdzić prawidłowość tego podłączenia. Po wtóre czynności tej dokonywał będąc pod wpływem alkoholu co w sposób oczywisty wpływa na prawidłowość wykonywanych czynności, a co wymaga podkreślenia osk. C. K. w żaden sposób nie sprawdził szczelności tej wymiany. W konsekwencji powyższego swoim działaniem spowodował nie tylko znaczne straty w mieniu, ale również uszczerbek na zdrowiu osób powyżej personalnie wymienionych powyżej w uzasadnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących oskarżonego C. K. (1).

Jako okoliczność obciążającą zdecydowanie należało przyjąć rozmiar wyrządzonej szkody oraz ilość osób pokrzywdzonych. Całkowitemu zniszczeniu uległa kamienica, natomiast uszkodzony został także sąsiedni budynek. Kilka rodzin straciło swoje mieszkania, mienie ruchome i doznało uszkodzeń ciała. Za okoliczność łagodzącą należało uznać przednią niekaralność oskarżonego C. K. (1).

Z uwagi na wyżej poczynione rozważania łącznie z dyrektywami wymiaru kary, Sąd uznał oskarżonego C. K. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego powyżej i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie przepisów zacytowanych w pkt. I części skazującej wyroku. Taki wymiar kar Sąd uznał za wszech miar słuszny, a w szczególności uznał, że kara pozbawienia wolności w takiej wysokości spełni cele z zakresu prewencji indywidualnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Orzeczona kara stanowić będzie dolegliwość odpowiednią do stopnia zawinienia i stopnia szkodliwości społecznej czynu.

Zdaniem Sądu kara przekraczająca owe dwa lata pozbawienia wolności byłaby rażąco za surowa, jeśli wziąć pod uwagę, że przestępstwo to jest zagrożone karą maksymalnie do pięciu lat pozbawienia wolności (więc byłaby w górnej granicy zagrożenia), C. K. (1) nie był karany w przeszłości sędownie, a nade wszystko, że żadna z osób pokrzywdzonych nie odniosła poważnych obrażeń ciała, bo jedynie trzy z nich doznały obrażeń powyżej dni siedmiu.

Jeszcze raz należy podkreślić, że osk. C. K. (1) działał nieumyślnie, a górna granica zagrożenia zarzuconego mu przestępstwa to pięć lat pozbawienia wolności. W wyniku wybuchu nie było ofiar śmiertelnych, a także żadna z osób pokrzywdzonych nie doznała kalectwa, ani znacznego uszczerbku na zdrowiu. Dlatego też Sąd wymierzył oskarżonemu C. K. karę dwóch lat pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu C. K. (1) kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego się dopuścił oraz, że kara w tak wymierzonej wysokości spełni wobec niego cele prewencji ogólnej i zapobiegnie ponownemu dopuszczaniu się przez niego czynów zabronionych.

Wniosek o naprawienie szkody w toku postępowania złożył pełnomocnik Gminy M. oraz pokrzywdzona A. D. (1) i Z. G.. Gmina M. wykazała skrupulatne wyliczenia strat jakie poniosła dlatego też Sąd przychylił się do wniosku pełnomocnika Gminy M. i nałożył na oskarżonego C. K. (1) obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę 821.266,47 zł. Natomiast z uwagi na nieprzedstawienie dowodów na tę okoliczność na rzecz pokrzywdzonych A. D. (1) i Z. G. Sąd zasądził kwoty po 20.000 zł tytułem jedynie częściowego naprawienia szkody opierając się na głównie na doświadczeniu życiowym. Straty pokrzywdzonych mogą być oczywiście wyższe, dlatego Sąd orzekł w

tym przedmiocie jedynie w części. Pozostali pokrzywdzeni nie złożyli wniosku o naprawienie szkody , a także nie przedstawili stosownych dokumentów potwierdzających wysokość poniesionych strat , dlatego Sąd nie orzekł o tym w wyroku.

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2019.18 tj) Sąd przyznał adwokatowi W. R. kwotę 420 zł i zważając iż obrońca oskarżonego obecny był na trzech terminach rozprawy za każdy z tych terminów opłata ulegała podwyższeniu o 20% co stanowi 672 zł , a także o dalszą kwotę 154,56 złotych tytułem podatku VAT.

Natomiast na podstawie art. 627 k.p.k. oraz na podstawie § 11 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U 2017.10.13 zm.) Sąd od oskarżonego C. K. (1) zasądził na rzecz oskarżyciela posiłkowego Gminy M. tytułem poniesionych kosztów procesu kwotę 1.512 zł. , gdyż pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego uczestniczył w czterech terminach rozprawy.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego C. K. (1) w całości na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 17.125,30 złotych , a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierzył mu opłatę w wysokości 300 zł. C. K. (1) został bowiem uznany za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i ma on stały dochód skoro pobiera emeryturę.